

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1405/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, ББ и ВВ, сви из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Радмор Стаменковић, адвокат из ..., ГГ из ..., чији су пуномоћници Радомир Стаменковић, адвокат из ... и Бјелица Спасојевић, адвокат из ..., против противника предлагача ДД и ЂЂ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубомир Терзић, адвокат из ..., ради деобе заједничке имовине, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 905/18 од 06.09.2018.године, у седници одржаној 28.11.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 905/18 од 06.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 905/18 од 06.09.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 11/18 од 26.04.2018.године, ставом првим изреке одређено је да се врши деоба заједничке непокретне имовине предлагача и противника предлагача, на којој предлагачи имају сувласничке уделе по 1/9, а противници предлагача по 1/6, јавном продајом, по правилима извршног поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да ће се износ новца остварен продајом заједничке непокретне имовине исплатити предлагачима и противницима предлагача сагласно њиховим сувласничким уделима. Ставом трећим изреке, одлучено је да свако сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 905/18 од 06.09.2018.године, одбијена је, као неоснована, жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против одлуке донете у другом степену противници предлагача су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одређено је да се врши деоба заједничке непокретне имовине предлагача и противника предлагача јавном продајом, по правилима извршног поступка, као и да ће износ новца остварен продајом бити исплаћен предлагачима и противницима предлагача сагласно њиховим сувласничким уделима, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права. Одлучујући о посебној ревизији противника предлагача, Врховни касациони суд је закључио да у овом поступку није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Образложења нижестепених судова за одлуку о предлогу ради деобе заједничке непокретности су у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а околност да предлагачи и противници предлагача код РГЗ-Службе за катастар непокретности нису уписани као сувласници непокретности чија се деоба тражи, је без утицаја, с обзиром на то да су уз предлог поднете исправе које су подобне да се на основу њих упише својина на предметним непокретностима у корист предлагача и противника предлагача. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепеног суда и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Са напред наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Предлагачи су предлог ради деобе заједничке непокретности поднели 23.05.2013.године. У предлогу и током првостепеног поступка није означена вредност спора, судска такса није одређена, нити плаћена. Из налаза и мишљења судског вештака следи да је вредност заједничких непокретности 1.764.912,40 динара.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Имајући у виду напред наведено, односно да у предлогу и током првостепеног поступка није означена вредност спора, да такса није обрачуната, нити наплаћена, а да из налаза и мишљења судског вештака следи да је вредност заједничких непокретности 1.764.912,40 динара, то следи да ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић